
Sandhed gror

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Sandhed gror", i: *Mindeudgave Digte*, side: 276, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Sandhed gror

Ængsteligt og uden Ære
har de overgivet Landet.
Selv om ej vi havde Hære –
selv om ej vi havde andet,
havde vi i hvert Fald Nej.
Evnede vi ikke Haandens,
maatte vi dog evne Aandens
Sandheds dyst paa Ærens Vej.

Ængsteligt og uden Ære
har de overgivet Landet.
Drenge, tag dem nu i Lære,
sig dem, det er noget andet,
Danmarks Aand og Ungdom vil:
ranke Mænd for Danmarks Alter,
ikke Krøblinge, der halter
i ynkværdigt Dobbeltspil.

Ængsteligt og uden Ære
har de overgivet Landet.
Dér vil vi vor Medskyld bære,
alle drev vi overmandet
af den falske Trygheds Ly.
Ja, men fortsat at slaa Følge
ad den Vej er blot at dølge
gammel Synd og Skam med ny.

Danske Folk, du kan dog ikke
i den store Skæbnetime
staa med udtryksløse Blikke
i en uansvarlig Stime
og agere døv og stum,
uden Jubel, uden Skælving
i en underjordisk Hvælving
som i et Akvarium.

Du maa op, maa op i Dagen!
Ikke længer Skinsøvn sove!
Op til Vælgen og til Vragen!
Mænd kan kendes paa at vove.
Husk, det gælder Hjemmets Jord.
Lad dem true, arrestere,
ærestjæle, deportere.
Det er saadan, Danmark gror.

Du maa op, maa op i Dagen!
Det er Død, naar nu der soves.
Op til Vælgen og til Vragen!
Liv kan kendes paa, der voves.
For det gælder Hjertets Jord.
Lad dem true, arrestere,
ærestjæle, deportere.
Det er saadan, Sandhed gror.